

Petim žalbenim razlogom ističe se povreda članka 75. druge rečenice Uredbe br. 207/2009, jer je Opći sud odbio postojanje povrede prava na saslušanje ističući samo to da žalbeno vijeće nije uzelo u obzir dokumente koji su u postupku pred EUIPO-om podneseni nepravovremeno, te da se pobijana odluka ne temelji na istima, iako iz spisa nedvojbeno proizlazi da je žalbeno vijeće svoju ocjenu doslovno prepisalo iz njih, te žalitelju nikada nije dana prilika da se o tim dokazima očituje.

Šestim žalbenim razlogom ističe se povreda članka 76. stavka 2. Uredbe br. 207/2009, iz razloga što se pobijana odluka temelji na dokazima koji su u prvostupanjskom postupku pred EUIPO-om podneseni nepravovremeno, pa ih je i žalbeno vijeće moralo smatrati nepravovremenima. Opći je sud u pobijanoj presudi stoga došao do pogrešnog zaključka da žalbeno vijeće nije uzelo u obzir te dokaze, te da isti nisu bili od odlučujuće važnosti za donošenje pobijane odluke.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.).

Žalba koju je 22. studenoga 2017. podnio Bayerischen Motoren Werke AG protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 12. rujna 2017. u predmetu T-671/14, Bayerische Motoren Werke AG protiv Europske komisije

(Predmet C-654/17 P)

(2018/C 094/05)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Bayerische Motoren Werke AG (zastupnici: M. Rosenthal, G. Drauz i M. Schütte, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Freistaat Sachsen

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

1. ukine presudu Općeg suda Europske unije (peto vijeće) od 12. rujna 2017. u predmetu T-671/14,
2. odluku protivnika žalitelja od 9. srpnja 2014. u predmetu SA.32009 (2011/C) poništi na temelju članka 263. stavka 4. UFEU-a u dijelu u kojem se njome iznos zatražene potpore koji prelazi iznos od 17 milijuna eura (28 257 273 eura), od potpore koja je zatražena u ukupnom iznosu od 45 257 273 eura, utvrđuje nespojivim s unutarnjim tržištem; ako i u mjeri u kojoj se Sud ne bi smatrao u stanju donijeti definitivnu odluku, podredno se zahtijeva vraćanje predmeta Općem sudu Europske unije;
3. podredno, odluku protivnika žalitelja od 9. srpnja 2014. u predmetu SA.32009 (2011/C) poništi na temelju članka 263. stavka 4. UFEU-a u dijelu u kojem se njome zabranjuje i proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem dodjela potpore za investicijske projekte žalitelja koja ne podliježe prijavi na temelju članka 6. stavka 2. Uredbe o općem skupnom izuzeću u verziji od 6. kolovoza 2008., u dijelu u kojem ona prelazi iznos od 17 milijuna eura,
4. sukladno članku 138. stavku 1. i članku 184. stavcima 1. i 2. Poslovnika, protivniku žalitelja naloži snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe slijedeće žalbene razloge:

1. Prvi žalbeni razlog: povreda članka 107. stavka 3. UFEU-a

Presudom se povrjeđuje članak 107. stavak 3. UFEU-a, jer je Opći sud – da nije počinio pogrešku koja se tiče prava – morao doći do utvrđenja da propuštanje provođenja zasebnog ispitivanja o tome ima li odobravanje potpore – te u kojoj mjeri ima – učinka na iskrivljavanje tržišnog natjecanja, predstavlja povredu članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a.

U pobijanoj se presudi zanemaruje da protivnik žalitelja svoje ispitivanje nije smio ograničiti samo na obično ispitivanje *ex ante* procijenjenih dodatnih troškova projekta u nepovoljnom mjestu, te nije smio za sve potpore koje ih premašuju „pretpostaviti” – bez uzimanja u obzir konkretnog tržišnog položaja protivnika žalitelja – da iskrivljavaju tržišno natjecanje.

2. Drugi žalbeni razlog: povreda članka 288. UFEU-a, članka 3. i 13. stavka 1. Uredbe o općim skupnim izuzećima, kao i zabrane diskriminacije

Presudom se povrjeđuje članak 288. UFEU-a, kao i članak 3. i članak 13. stavak 1. Uredbe o općem skupnom izuzeću iz 2008., jer Opći sud – da nije počinio pogrešku koja se tiče prava – protivniku žalitelja nije smio dodijeliti dodatnu nadležnost za ispitivanje potpora i utvrđivanje njihove nespojivosti s unutarnjim tržištem putem odluke, ako su te potpore do iznosa praga iz članka 6. stavka 2. Uredbe o općem skupnom izuzeću iz 2008. već materijalno utvrđene spojivima s unutarnjim tržištem na temelju sekundarnog prava Unije, koje ima viši rang.

Osim toga, posljedica je pobijane presude to da se žalitelja – u odnosu na njegove konkurente – diskriminira zabranom primanja potpore u iznosu većem od 17 milijuna eura, do iznosa praga iz Uredbe o općem skupnom izuzeću iz 2008. Naime, svaki bi sudionik na tržištu – čak i onaj koji se nalazi u dominantnom položaju – u usporedivoj situaciji za investiciju usporedive visine mogao dobiti, u skladu s njemačkim InvZulG-om, potporu do iznosa praga.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. prosinca 2017. uputio Centrale Raad van Beroep
(Nizozemska) – M. Çoban protiv Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut
werknemersverzekeringen**

(Predmet C-677/17)

(2018/C 094/06)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Centrale Raad van Beroep

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: M. Çoban

Tuženik: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen